

Μετά τους πρώτους αιφνιδιασμούς από τους επαναστατημένους Έλληνες του Μοριά, οι Τούρκοι άρχισαν να ανασυντάσσονται, ενώ από τα Γιάννενα κατέβαινε ο Μουσταφάμπεης φέρνοντας ενισχύσεις. Στις 10 Απριλίου 1821, από την Τρίπολη, βγήκαν 3.000 Τούρκοι, χτύπησαν τον Νικητόπουλο, τον σκότωσαν και σκόρπισαν τους Έλληνες. Στις 14, χτύπησαν στο Λεβίδι. Αυτή τη φορά, οι Έλληνες τους νίκησαν καθώς έφτασαν έγκαιρα ενισχύσεις αλλά σκοτώθηκε ο δάσκαλος Αναγνώστης Στριφτόμπολας που είχε διαπρέψει στην πολιορκία των Καλαβρύτων. Στις 18, νέο τουρκικό χτύπημα στη Σελίμνα αποκρούστηκε με επιτυχία. Στις 24, τουρκική εξόρμηση είχε αποτέλεσμα να διαλυθεί το ελληνικό στρατόπεδο στο Βαλτέτσι. Οι Τούρκοι έβγαιναν ξαφνικά, χτυπούσαν και ξαναγύριζαν στην Τρίπολη.

Οι Έλληνες δρούσαν ασυντόνιστα, ανάλογα με τα τοπικά καπετανάτα και τις επιτροπές των φιλικών. Γινόταν φανερό πως χρειαζόταν ένας γενικός αρχηγός που θα συντόνιζε τον αγώνα. Ένας αρχιστράτηγος που θα ξανάδινε στους Έλληνες την πρωτοβουλία των κινήσεων. Οργανώθηκε μια σύσκεψη στην Καρύταινα της Αρκαδίας, στις 28 Απριλίου 1821. Οι οπλαρχηγοί πρότειναν να ανατεθεί η αρχιστρατηγία στον ντόπιο, Κανέλλο Δεληγιάννη. Αυτός αρνήθηκε, λέγοντας: «Υπάρχει ανάμεσά μας ένας εμπειροπόλεμος, με στρατηγικό μυαλό, πιο άξιος από μένα. Είναι ο Θόδωρος Κολοκοτρώνης».

Οι άλλοι αντέδρασαν. Έναν ολόκληρο αιώνα, οι Κολοκοτρωναίοι ήταν καπετάνιοι στη Μάνη, Πήγαινε πολύ να τους έχουν και στην Αρκαδία. Όμως, ο Κανέλλος συνέχιζε να αρνιέται. Μη έχοντας άλλη λύση, οι οπλαρχηγοί ανακήρυξαν αρχιστράτηγο τον Γέρο του Μοριά. Το μέλλον θα τον δικαίωνε.

(τελευταία επεξεργασία, 27 Απριλίου 2021)